I Niedziela Adwentu (B)

Tekst Ewangelii (*Mk* 13,33-37): Rzekł wtedy Jezus do swoich uczniów: «Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!».

«Uwa?ajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w pierwszą niedzielę Adwentu, Kościół rozpoczyna nowy rok liturgiczny. Dlatego też wkraczamy w dni szczególnego oczekiwania, odnowy i przygotowań.

Jezus ostrzega, że nie wiemy «kiedy czas ten nadejdzie» (Mk 13,33). Tak, w tym życiu jest jeden decydujący moment. Kiedy nadejdzie? Tego nie wiemy. Pan nie chciał nawet wyjawić momentu, w którym miałby nastąpić koniec świata.

Tak czy inaczej, wszystko to prowadzi nas do przyjęcia postawy oczekiwania i czujności: «by niespodzianie przyszedłszy (...) nie zastał was śpiących» (Mk 13,36). Czas ziemskiego życia jest czasem ofiarności, czasem dojrzewania naszej zdolności do kochania; nie jest czasem rozrywki. Jest to czas “narzeczeństwa” jako przygotowania do czasu “zaślubin” w innym świecie, w komunii z Bogiem i wszystkimi świętymi.

Ale życie jest nieustannym rozpoczynaniem wciąż na nowo. Prawda jest taka, że przechodzimy przez wiele decydujących momentów: być może każdy dzień, każda godzina i każda minuta powinny przemienić się w decydujący czas. Dużo ich czy mało, ale - tak czy inaczej - tylko dni, godziny i minuty: to w nich, w konkretnym momencie, oczekuje nas Pan. «W naszym życiu, w życiu chrześcijan, to pierwsze nawrócenie - ten wyjątkowy moment, który każdy z nas pamięta i w którym każdy zrobił dokładnie to, o co prosi nas Pan - jest ważne; ale jeszcze ważniejsze i jeszcze trudniejsze są kolejne nawrócenia» (Św. Josemaría).

W tym okresie liturgicznym przygotowujemy się do świętowania wielkiego przyjścia: przyjście naszego "pana domu". “Boże Narodzenie”, “narodziny”: oby każdy dzień naszego życia był "narodzinami" do życia w

miłości! Być może okaże się, że uczynienie naszego życia nieustannymi "narodzinami" będzie najlepszym sposobem, aby nie „zaspać”. Nasza Matka, święta Maryja czuwa nad nami!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Nastał, ukochani bracia, ów czas tak ważny i doniosły, że jak mówi Duch Święty, jest to korzystny czas, to dzień zbawienia, dzień pokoju i pojednania» (Święty Karol Boromeusz)
- «Nadzieja chrześcijan jest skierowana ku przyszłości, ale zawsze jest solidnie osadzona w wydarzeniach z przeszłości i prowadzi nas przez teraźniejszość» (Benedykt XVI)
- «Celebrując co roku liturgię Adwentu, Kościół aktualizuje to oczekiwanie Mesjasza; uczestnicząc w długim przygotowaniu pierwszego przyjścia Zbawiciela, wierni odnawiają gorące pragnienie Jego drugiego Przyjścia. Przez celebrację narodzin i męczeństwa Poprzednika Kościół jednoczy się z jego pragnieniem: "Potrzeba, by On wzrastał, a ja żebym się umniejszał" (J 3, 30).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 524)